



Sygn. akt V KK 404/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSA del. do SN Piotr Mirek

Protokolant Barbara Kobrzyńska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Lucjana Nowakowskiego,
w sprawie **P. M.**

skazanego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 16 stycznia 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 9 maja 2014 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K., wyrokiem z 9 maja 2014 r., uznał P. M., urodzonego 23 grudnia 1993 r., za winnego tego, że w dniu 18 lutego 2014 r. posiadał 6,96 g suszu marihuany, to jest występku z art. 62 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i za to skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia

wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, oraz orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 400 zł i przepadek dowodów rzeczowych (art. 70 ust. 2 i 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii). Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 30 maja 2014 r.

Kasację od wymienionego wyroku złożył w dniu 7 listopada 2014 r. w trybie art. 521 § 1 k.p.k. na niekorzyść skazanego Prokurator Generalny. Według skarżącego orzeczenie zapadło z rażącą i mającą istotny wpływ na jego treść obrazą art.335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 § 7 k.p.k., bowiem Sąd właściwy – zgodnie z wnioskiem prokuratora, ale wbrew art. 73 § 2 k.k. – zaniechał oddania młodocianego sprawcy pod dozór kuratora lub innego uprawnionego podmiotu. W konsekwencji autor kasacji zażądał uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna – i to w stopniu ewidentnym.

Nie ulegało wątpliwości, że prokurator sformułował wniosek o skazanie P. M. bez rozprawy w sposób wadliwy, skoro nie domagał się oddania sprawcy w okresie próby pod dozór kuratora lub innego uprawnionego podmiotu, mimo że według definicji ustawowej z art. 115 § 10 k.k. był on młodocianym, bowiem nie ukończył w chwili czynu 21 lat, a w czasie orzekania 24 lat. Kwestia ta uszła również uwagi Sądu właściwego i z tej racji doszło do rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa wskazanego w kasacji.

Zdaniem Sądu Najwyższego, *petitum* kasacji zostało zredagowane poprawnie, gdyż dopiero uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania umożliwi albo zmodyfikowanie przez prokuratora wniosku, co pozwoli – za zgodą oskarżonego – załatwić sprawę w trybie konsensualnym, albo zrodzi potrzebę, w wypadku braku takiej modyfikacji i zgody oskarżonego, skierowania sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych.

W toku powtórnego rozpoznania sprawy należy też pamiętać, że okres próby wobec sprawcy młodocianego ustala się na podstawie art. 70 § 2 k.k.

